

dinsdag, 18 november 2008

ZOEKTOCHT Idolaat van een musketier

Het Atlantis van Odile Bordaz heet d'Artagnan

door **Wim Doesborgh**

Stadsarcheoloog Wim Dijkman van Maastricht haalt zijn schouders op: „Ja, we kennen mevrouw Bordaz heel goed. Ze is idolaat van de musketier d'Artagnan. Ze heeft haar hele leven in dienst gesteld van het vinden van zijn graf. Als haar dat lukt, heeft ze het hoogtepunt in haar loopbaan bereikt. Maar bij haar is de wens vader van de gedachte. Ze heeft een romantisch beeld van die vondst. Nee, ze is geen briljant historica. Ze schreef veel historische romans, hè? Fictie dus.”

Bordaz, die al verschillende keren in Maastricht was, startte in 2003, tijdens het d'Artagnan-festival in de stad, een nieuw onderzoek. En

op basis van nieuwe feiten denkt Bordaz nu bijna zeker te weten dat de musketier in de wijk Wolder ligt. Daar zou hij begraven moeten liggen na zijn dood bij de Tongerse Poort. Door het warme weer werd de held niet naar huis teruggebracht, maar direct bij het Franse kampement in Wolder begraven. Denkt Bordaz. Maar om daar half Wolder voor te gaan opgraven, lijkt bizar, zegt ook Dijkman. „Het is wat de Duitsers *Lustgrabung* noemen: in het wilde weg gaan graven in de hoop iets te vinden.” Volgens hem misbruikt Bordaz de archeologie om een droom te verwezenlijken. De kans om in Wolder ook maar iets te vinden, is erg klein. Zodat d'Artagnan als een onopgegraven Atlantis in de boeken van de Française moet blijven bivakkeren.